

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 16. Maliturna. 1845.

List 16.

K ROJSTNIM DNEVU

„19. Maliturna“

našiga

PRESVITLIGA CESARJA

FERDINANDA I.

**VSIH SLOVENCOV Z LOŽNE IN VESELE SERCA PROTI BOGV
P V HTE:**

„SREČNO, SREČNO OHRANI NAŠIGA PRELIVBIGA OČETA CESARJA FERDINANDA I.“
č.

Pesem od železne ceste.

(Andrejčik in Barbika.)

<p>A. Bliža se železna cesta,
Njé se, ljubca! veselím;
Iz Ljubljáne v druge mésta,
Kakor tičik poletím.</p> <p>B. Ak je blizo tista cesta,
Móraš vzét' me, ljubčik mój!
De poglédat ptúje mésta
Bóm peljála se z tebój.</p> <p>A. Sam se po železni césti
Vózil bóm od nás do nás;
Drugo ljubco v vsakim mésti
Imel bóm za krátek-čas.</p> <p>B. Céste tébi ne zapéram,
Ne na Dúnaj, v Grádec, v Terst;
Al tí méne pústi zméram,
Pét 'mam bóljših na vsak perst.</p> <p>A. Vé Kranjice sté košáte,
So prijazne Stájerke;
Terst dekléta 'ma bogáte,
Dúnaj zá' obléčene.</p> <p>B. Smo poštene me Kranjice,
Vsak slepárečik ní za nás;
Me pa hócmo bit' ženice,
Ljubce ne za krátek-čas.</p> | <p>A. Vé si pa žel'te možičke,
Ki ne stópmo 'z vójence,
Védno vprézene osličke,
Dolgocásne révcike.</p> <p>B. Tébe sljá pa h krótkim tícám
Vléce, buzakljunski kós;
Véter dal bóš dvajsetícám
Percapljal nazáj boš bóš.</p> <p>A. Jez popéljem se kje v Bérno *)
Snúbit Júdnje këršene;
Tam peržénil z žéno čérno
Bóm zlatá na mérnike.</p> <p>B. Jez pa iz domačih stárcov
Sí možá zvolila bóm;
Imel bó, ko péška, dnárcov,
Méne várval bó in dóm.</p> <p>A. Žéne jez ne bóm zapéral,
Bál ne bóm se zá-njo nič;
Njé obrésti bóm pobéral,
Zível brez skerbí, ko tič.</p> <p>B. Jez pa hláče bóm nosila,
Gospodár bom čez mošnjó;
Bóm vabila na kosila
Kógar méni bó ljubó.</p> | <p>A. Vári! céli dan bo gódel,
Vso nóč kášljal stari móž;
Bó te še od híše spódel,
Ak mu strégla prav ne bóš.</p> <p>B. Judnja je ko satan zvíta,
Kadar bóš z njo zavozlán,
Pervošila skoporíta
Kómej tí bo sók neslán.</p> <p>A. Tórej bódi méni zvésta,
Saj te ljubím le samó;
Kje je še železna cesta!
Kój mi v zákon dáj rokó.</p> <p>B. Tébi jez ne bóm nezvésta,
Ali tí si tičik zrél;
Ak železna príde cesta,
Vári, de ne bóš mi všel.</p> <p>A. Po nji péljal te ženico
Bóm na Dúnaj, v Grádec, v Terst;
Zvésto kázat jim Kranjico,
Ak ne bó napóti — kerst.</p> <p>B. Ak kaj táega se naprávi,
Bóš počákal, ljubčik mój!
Vsélej móž nar mánj zaprávi,
Ak ženico ma sebój.</p> |
|---|--|--|

Dr. Prešérin.

*) Brünn, poglavitno Marsko mesto, kamor železna cesta pelja, in kjer veliko bogatih Judov prebiva.